

РЕШЕНИЕ

№ 4954

гр. София, 17.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 17.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **10959** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез Р. Х. С., в качеството му на управител, срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/23.05.2012 г., издаден от П. Т. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 2040/20.08.2012 г. на директора на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” – [населено място] (дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място], считано от 01.01.2013 г.).

В жалбата са изложени аргументи за незаконосъобразност на ревизионния акт, в частта на отказано право на данъчен кредит общо в размер на 10 675 лв. Твърди се, че в хода на ревизията от жалбоподателя и доставчиците са представени доказателства за реалното изпълнение на доставките. Оспорва се изводът на ревизиращите органи за привидност на процесните доставки, като се посочва, че във връзка със сключените с доставчиците договори са издадени първични счетоводни документи, извършени са плащания, а изпълнението им е констатирано с приемно-предавателни протоколи. Твърди се, че са изпълнени всички условия по чл. 71 ЗДДС за признаване правото на данъчен кредит за ревизираните периоди, а с оглед констатациите на органите по приходите, че липсват доказателства за осъществени преговори, представени оферти и др. се посочва, че не е налице нормативно изискване преди сключване на договор да се водят преговори и да се изготвят оферти. Оспорващият счита, че не следва да търпи неблагоприятни последици от неправомерното поведение на своите доставчици. Моли

съда да отмени ревизионния акт.

Ответната страна – директорът на дирекция ”ОДОП” – [населено място], не взема участие в производството и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

На основание заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1200172/09.01.2012 г., издадена от П. Г. Г. – началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол”, при ТД на НАП С. е възложено извършването на ревизия на [фирма], за определяне на задълженията по ЗДДС за данъчните периоди от 01.01.2009 г. до 31.12.2011 г. Издателят на ЗВР е упълномощен със заповед № РД-01-6/04.01.2010 г. на директора на ТД на НАП - С..

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад № 1200172/25.04.2012 г., срещу който ревизираното лице е подало възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК вх. № 10-53-03-2179/03.05.2012 г. по описа на ТД на НАП С..

Ревизията е приключила с оспорения в настоящото производство ревизионен акт № [ЕГН]/23.05.2012 г., издаден от П. Т. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., оправомощена със заповед за определяне на компетентен орган № К 1200172/25.04.2012 г., издадена от органа възложил ревизията. С РА са установени задължения по ЗДДС, вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит за данъчните периоди: м. 07, м. 09, м. 10, м. 11, м. 12.2009 г., м. 04, м. 07.2010 г. и м. 06.2011 г., общо в размер на 10 675,00 лв., по фактури издадени от: [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК], и са начислени лихви за забава в размер на 2 321,00 лв. Ревизиращият орган е приел, че по фактурите издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], не са извършени реални доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС, съответно не е налице настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25 ал. 1-6 от ЗДДС, поради което не е признал право на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури на основание чл. 68, ал. 2 от ЗДДС. На основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС не е признато право на приспадане на данъчен кредит за данъчни периоди м. 09, м. 10, м. 11, м. 12.2009 г. общо в размер на 295,00 лв. по фактури издадени от [фирма], тъй като е установено, че издателят на фактурите е с прекратена регистрация по ЗДДС считано от 20.06.2007 г.

Р. акт е връчен на 01.06.2012 г. на управителя на ревизираното дружество. Жалбата по реда на чл. 152 ДОПК до директора на дирекция „О.” – [населено място] е подадена на 13.06.2012 г. С решение № 2040/20.08.2012 г., постановено в срока по чл. 155, ал. 1 ДОПК, директорът на дирекция „О.” – С. е потвърдил ревизионния акт в оспорената част.

По делото са приети писмените доказателства, представени с административната преписка, описани и обсъдени по отношение на всеки един от доставчиците по-долу в съдебното решение.

На страните по делото са дадени указания във връзка с разпределението на доказателствената тежест с определение, постановено по делото на 09.01.2013 г. Повторно с протоколно определение от 18.03.2013 г. на оспорващия е указана необходимостта от представяне на доказателства за реалност на процесните доставки, в т.ч. за счетоводното им отразяване в счетоводството на доставчиците и на дружеството-жалбоподател. Независимо от това в хода на производството

допълнителни доказателства не са ангажирани от жалбоподателя.

Жалбата до АССГ е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите – чл. 118, ал. 2 ДОПК вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 ЗНАП. Със заповед № К 1200172/25.04.2012 г., издадена от органа, възложил ревизията, П. Т. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., е определена за компетентен орган по издаване на ревизионен акт на [фирма]. Обжалваният РА е издаден и в предвидената от закона форма – чл. 120, ал. 1 ДОПК.

С РА е възприета фактическата обстановка установена в ревизионния доклад и изцяло са приети констатациите на ревизиращия екип. За установяване фактите и обстоятелствата от значение за извършваната ревизия, са предприети действия, описани в констативната част на ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт. Въз основа на събраните в хода на ревизията доказателства, приложени с преписката по делото, се установява следното:

Ревизиращите органи са установили, че основен предмет на дейност на [фирма] през ревизирания период е извършване на услуги по полагане на топло и хидроизолации. На ревизираното дружество е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения изх. № 10-53-06-100/11.01.2012 г. Представените документи и писмени обяснения са приети с вх. № 10-53-06-100/25.01.2012 по регистъра на ТД на НАП С.. На основание чл. 37 и чл. 45 от ДОПК са осъществени насрещни проверки на преките доставчици на задълженото лице – [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], документирани с протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/. Въз основа на представените в хода на ревизията документи от оспорващия и доставчиците, които са приети по делото като доказателство, се установява следното:

1. По доставки от [фирма]:

С вх. № 10-53-06-100/17.04.2012 г. по регистъра на ТД на НАП С. са представени от [фирма] следните документи: копия на фактури № 1...13/09.04.2010 г. и № 1...198/05.07.2010 г., договор от 26.02.2010 г., актове обр. 19, хронологичен дневник на сметки от гр. 70 и с/ка 4532, оборотна ведомост, ведомости за заплати, свидетелство за регистрация на касов апарат, копия на фискални отчети, справки-декларации, дневници за покупки и продажби и др.

Съгласно представения договор от 26.02.2010 г. (л. 138) изпълнителят [фирма] се е задължил да извършва полагане на полиуретаново покритие и боя за ултравиолетова защита на обектите на възложителя [фирма]. В чл. 2 от договора е предвидено, че заплащането на извършената работа ще се извършва от възложителя след подписване на акт 19. Не е уговорена цена за договорените дейности, количества и начин на изпълнение. Към договора са приложени 5 бр. актове, обр. 19 (л.140 – 144), подписани от представители на възложителя и изпълнителя за установяване завършването и за заплащане на СМР, както следва: от 29.03.2010 г., с който е констатирано полагане на полиуретан и боя на покрив 3000 кв.м. на стойност 9 000 лв., на обект покрив на склад в [населено място] с инвеститор [фирма]; от 12.04.2010 г. за полагане на полиуретан на стойност 3 000 лв., в документа не е посочено количеството вложен

материал и обекта на който е извършена услугата; от 20.04.2010 г. за полагане на полиуретан на стени на обект хотел М., С., на стойност 3 000 лв.; от 13.07.2010 г. за полагане на боя за ултравиолетова защита на покрив 1900 кв.м. на Бизнес център С. на стойност 3 600 лв.; от 06.08.2010 г. за полагане на полиуретан и боя на покрив на склад в [населено място] на стойност 3 000 лв.

Видно от приложените писмени обяснения, подписани от упълномощен представител на дружеството, доставките представляват полагане на полиуретан и боя за ултравиолетова защита на покрив, на обекти: склад в [населено място], хотел „М.“, [населено място] и склад в [населено място]. В даденото обяснение от управителя е пояснено, че себестойността на предоставените услуги включва разходите за труд и за осигуровки на персонала.

След анализ на представените документи ревизиращият орган е установил, че не са представени дневни фискални отчети от датите, на които са издадени фактурите. В тази връзка е констатирано, че не е доказано плащане на данъчната основа и дължимият ДДС. Не е представена и сметка 501 за счетоводно отразяване на постъпили суми в брой от доставчика. Датите на съставяне на актовете обр. 19 от: 29.03.2010 г., 12.04.2010 г., 20.04.2010 г., 13.07.2010 г. и 06.08.2010 г. не съвпадат с датите на издаване на процесните фактури. Поради това органът по приходите е констатирал, че не са спазени изискванията на чл. 113 ал. 4 от ЗДДС, във връзка с чл. 86 от ЗДДС, във връзка с чл. 25 от ЗДДС. Констатирано е въз основа на представената оборотна ведомост, че [фирма] не разполага със собствен технически потенциал за извършване на услугите.

2. По доставки от [фирма]:

В хода на ревизионното производство от [фирма] са представени: копия на процесните 4 бр. фактури, договори, актове обр. 19, хронологии на сметки, ведомости за заплати, свидетелство за регистрация на касов апарат, фискални отчети, оборотна ведомост, договор за наем на строителна техника и др.

Установява се, че фактура № 88/02.06.2011 г. с предмет: нанасяне на хидроизолационно покритие, е издадена във връзка с договор от 01.06.2011 г., с който [фирма] е възложило на [фирма] да извърши подготовка и хидроизолационно покритие на тераса в [населено място], ул. Р. долина. В договора е предвидено плащане на стойността на услугата от 2 160 лв. в срок от 3 работни дни от подписването му. Съставен е Акт обр. 19 № 1/24.06.2011 г. за установяване завършването и за заплащане на натурални видове СМР, подписан от представители на възложителя и изпълнителя, в който не е посочен обектът, на който са извършени дейностите.

Фактура № 132/28.06.2011 г. с предмет: разтоварване, складиране и регулярна доставка на абразив „А.“, е издадена в изпълнение на договор от 24.06.2011 г., с който [фирма] е възложило на [фирма] да разтовари, съхранява и доставя 6 тона абразив. Съставен е Акт обр. 19 № 1/20.07.2011 г., с който е констатирано изпълнението на дейностите по договора от 24.06.2011 г. Както в договора, така и в приложения акт обр. 19, не е описано мястото на съхраняване и доставка на стоката, начина на разтоварване. Не са представени складови разписки и/или приемно-предавателни протоколи.

Фактура № 133/28.06.2011 г. с предмет: почистване на работна площадка и извозване на отработен абразив „А.“, е издадена в изпълнение на договор от 28.06.2011 г., с който [фирма] се е задължило да извърши почистване и извозване на отработен

абразив от обект Банка Д., ул. Московска, [населено място]. Съставен е акт обр. 19 № 1/28.07.2011 г., в който не е посочен обектът, на който са извършени дейностите.

Фактура № 87/02.06.2011 г. с предмет: почистване и извозване на абразив, е издадена във връзка с договор от 20.05.2011 г., с който [фирма] е възложило на [фирма] да извърши почистване и извозване на отработен абразив от работна площадка на [фирма]. Съставен е акт обр. 19 № 1/28.07.2011 г., в който не е посочен обектът, на който са извършени дейностите.

Приложен е договор от 10.04.2011 г. за наемане на строителна техника /мотокар/, сключен с [фирма] с ЕИК[ЕИК], както и приемо-предавателен протокол. Последният е без дата и не съдържа информация каква конкретна строителна машина е предадена. Не са представени фактури за заплащане на договорения месечен наем в размер на 1 200,00 лв. [фирма] е с прекратена регистрация по ЗДДС считано от 10.08.2011 г. и до тази дата не е издавало фактури за наем към [фирма]. Дружеството не разполага с машини и съоръжения, които може да отдаде под наем /в т. ч. мотокара посочен в договора от 10.04.2011 г./, видно от подадените отчети в Агенцията по вписванията – счетоводен баланс към 31.12.2010 г. и отчет за приходите и разходите за 2010 г. За финансовата 2011 г. [фирма] не е подало съответните отчети в Агенция по вписванията.

Не са представени доказателства за притежавани от [фирма] товарни транспортни средства, с които са осъществени доставките по фактури № 87/02.06.2011 г., № 132/28.06.2011 г. и фактура № 133/ 28.06.2011 г.

Ревизиращите органи са посочили, че за доказване на извършеното плащане в брой, посочено във фактурите, не са били представени дневни финансови отчети, а единствено месечни. Констатирано е, че представената оборотна ведомост за м. 05.2011 г., не касае периода на издаване на фактурите. С РА е посочено, че не са представени доказателства за чия сметка са закупени използваните и вложени материали, в т.ч. абразив, след като видно от обясненията на [фирма], цената на услугата включва единствено разходи за труд и за осигуровки на персонал.

3. По доставки от [фирма]:

В хода на ревизионното производство от [фирма] са представени: копие на фактура № 1415/28.07.2009 г. с предмет: полагане на полиуретаново покритие, договор от 28.07.2009 г., актове обр. 19, хронологии на счетоводни сметки, свидетелство за регистрация на касов апарат, копия на фискални отчети, ведомости за заплати и др.

С договор, сключен на 28.07.2009 г., изпълнителят [фирма] е приел да извършва полагане на полиуретаново покритие на обектите на възложителя [фирма]. Според чл. 2 цената на дейностите по договора е 9 600 лв., които следва да бъдат изплатени в срок от 3 работни дни от сключване на договора. В договора не са посочени обектите, на които следва да бъдат извършени дейностите, както и за чия сметка и от кого ще бъдат доставени необходимите материали.

Съставени са 3 бр. актове обр. 19, подписани от представители на възложителя и изпълнителя, в които е посочен обектът, на който е положен полиуретан и стойността на услугата.

Органите по приходите са констатирани, че представеният отчет от фискално устройство е от 06.08.2009 г., процесната фактура е издадена на 28.07.2009 г., а актовете обр. 19 за установяване завършването и за заплащане на натурални видове СМР /3 бр./ са издадени съответно на 02.08.2009 г., 12.10.2009 г. и 10.12.2009 г. Поради това е прието, че не е налице извършено авансово плащане по

фактурата, съответно към датата на издаването ѝ не е налице възникнало данъчно събитие. Прието е, че дружеството не разполага със собствен технически потенциал за осъществяване на дейността. Не е представена хронология на сметка 501 за счетоводно отразяване на полученото плащане по фактурата. С оглед обстоятелството, че в актовете обр. 19 са посочени обекти находящи се в [населено място] и [населено място], ревизиращите органи са констатирани, че [фирма] не е представило заповеди за командировка на служителите, отчети за извършената работа, доказателства за изплатени дневни и нощувки, както и транспортни разходи.

4. По доставки от [фирма]:

В отговор на връченото ИПДПОЗЛ № 10-53-06-196/18.01.2012 г. [фирма] е представило: копие на 3 бр. фактури от м. 12.2009 г. с предмет: полагане на полиуретаново покритие, договори от 03.12.2009 г. и от 14.10.2009 г., актове обр. 19, хронологии на счетоводни сметки, свидетелство за регистрация на касов апарат, копия на фискални отчети, ведомости за заплати и др.

Процесните фактури са издадени във връзка с договори, сключени между [фирма] и [фирма], както следва: на 03.12.2009 г. за полагане на полиуретаново покритие по таван на птицеферма в [населено място], с който е уговорено, че цената на дейностите ще бъде платена от възложителя в 3-дневен срок от подписването му; на 14.10.2009 г. за полагане на полиуретаново покритие по таван на птицеферма в [населено място], като е договорено, че плащането на цената ще бъде извършено в срок от 3 работни дни след приемане на работата и съставяне на акт, обр. № 19. В договорите не се съдържа клауза относно вида, качеството и произхода на необходимите материали за изпълнение на услугите. Към договорите са приложени актове обр. 19, с които е констатирано извършването на договорените дейности от представители на възложителя и изпълнителя, като е посочен обектът на който същите са изпълнени.

Органите по приходите са приели, че дружеството не разполага със собствен технически потенциал за осъществяване на дейността. Не е представена хронология на сметка 501 за счетоводно отразяване на полученото плащане по фактурите. От договорите не става ясно за чия сметка е закупено полиуретановото покритие. Съгласно обясненията на управителя, себестойността на услугите е определена от разходи за труд и осигуровки на персонала, без да включва материали. Също така, в актовете обр. 19, като обекти са посочени такива в [населено място] и [населено място], но [фирма] не е представило заповеди за командировка на служителите, отчети за извършената работа, доказателства за изплатени дневни и нощувки, както и транспортни разходи.

Въз основа на гореописаните доказателства и констатации ревизиращият орган е достигнал до извода, че по фактурите издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], не са извършени реални доставки по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС, съответно не е налице настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25 ал. 1-6 от ЗДДС, поради което не е признато право на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури на основание чл. 68, ал. 2 от ЗДДС.

Въз основа на съвкупна преценка на представените по делото писмени

доказателства, настоящият съдебен състав приема за законосъобразен извода на ревизиращите органи, възприет и от ответника, за липса на доказателства за реалност на гореописаните доставки на стоки и услуги. Представените в хода на ревизията доказателства не обосновават извод за реално извършени доставки по смисъла на чл. 6, ал. 1, чл. 8 и чл. 9 от ЗДДС.

Правото на данъчен кредит възниква и се упражнява по общите правила на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, при ограниченията на чл. 70 и при условията на чл. 71 от ЗДДС. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получените от него стоки по облагаеми доставки. Следователно, основната и водеща предпоставка за упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит е наличието на действително получени от регистрираното лице стоки и/или услуги по облагаеми доставки. Жалбоподателят е този, който следва да докаже, че реално е получил процесните доставки на стоки и услуги, както и че същите са изпълнени от доставчиците, които са издали фактурите, документиращи тези доставки. В този смисъл са и решенията на С. по дело С-152/02 и по дело С-324/11, в които Съдът е приел, че материалноправните условия за възникване правото на приспадане на ДДС включват следното:- доставчикът, както и получателят, да са данъчно задължени лица (действащи в това си качество); - *получените стоки или услуги* (по облагаема доставка) да са използвани от получателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки; - получателят да притежава фактура, удостоверяваща действителното извършване на доставката, която съдържа данните, уредени в чл. 226 от Директива 2006/112/ЕО. От представените по делото доказателства не се установява по несъмнен начин, че договорените услуги и доставки на стоки са реално изпълнени и то именно от дружествата, издатели на процесните фактури. Не са ангажирани достатъчно доказателства, че тези услуги – в основната част СМР, са изпълнени от доставчиците [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Основателно е твърдението на жалбоподателя, че доказването на техническата и кадрова обезпеченост на доставчиците не следва да се вмения изцяло в негова тежест и съответно липсата на такива доказателства да води до негативни за него последици. По делото обаче не са ангажирани доказателства, с които следва да разполага оспорващият, в случай че реално е получил процесните доставки. Така, в нито един от сключените от ревизираното лице с процесните доставчици договори не е уговорен видът и количеството на вложените материали, както и за чия сметка са те. Доказателства в тази насока не са представени както от жалбоподателя, така и от доставчиците – не са представени складови разписки, първични счетоводни документи за покупка на материали (полиуретан, боя за ултравиолетова защита, абразив), количествено-стойностни сметки за вложени материали, приемно-предевателни протоколи и т.н. С оглед вида на договорените СМР за изпълнението на всяка доставка е било необходимо наличието на определени количества от посочените материали, поради което доказването на тези обстоятелства е от съществено значение за установяване реалното изпълнение на доставките. В обясненията, дадени от управителите на дружествата-доставчици е посочено, че цената на услугата е

формирана въз основа на разходите за труд и осигуровки за използвания персонал, от което следва изводът, че материалите би трябвало да са осигурявани от жалбоподателя, за това обаче доказателства не са ангажирани. Във връзка с констатациите на органите по приходите, че не са представени оферти и доказателства за водени преговори с доставчиците, следва да се посочи, че не е налице нормативно изискване за наличие на такива документи, предхождащи сключването на договори, каквото е възражението в жалбата. В случая обаче, в приложените договори услугите са формулирани общо, като е посочена единствено дейността, която изпълнителят се задължава да изпълни, без да са посочени конкретни параметри на услугата – количества и качество на материалите, които следва да бъдат вложени, цената на кв.м. и т.н. В част от договорите – сключените със [фирма] и [фирма], е уговорено извършването на определен вид дейности на „обектите“ на възложителя, като не са посочени конкретни обекти, както и количествено и качествено измерение на услугите. Също така, в повечето от процесните договори (конкретно посочени по-горе в решението) е цената на услугата е уговорена общо, като е предвидено плащането ѝ да се извърши в срок от 3 работни дни от сключването на съответния договор. Така, напълно неизяснен остава въпросът как е формирана и определена цената по договорите при липсата на конкретни параметри (количество, качество) и яснота за обектите, на които ще бъдат изпълнени тези услуги. Именно поради това, обосновано и логично е становището на органите по приходите, че към договорите би следвало да са налице оферти или други документи, които да уточняват вида, количеството и качеството на договорените дейности.

На следващо място, по нито един от договорите за СМР не са налице данни за работниците, които реално са извършили уговорените дейности, както и за техниката, с която ремонтните работи са изпълнени. Не са ангажирани доказателства за реалното изпълнение на договора от 24.06.2011 г., с който [фирма] е възложило на [фирма] да разтовари, съхранява и доставя 6 тона абразив. Във връзка с тази доставка е представен единствено акт обр. 19, с който декларативно е констатирано изпълнението на дейностите по договора. Както в договора, така и в приложения акт обаче не е описано мястото на съхранение и доставка на стоката, начинът на разтоварване и т.н. Не са представени складови разписки и/или приемно-предавателни протоколи. Не са налице данни за произхода на стоката абразив, както и за влагането ѝ в последващи доставки.

Поради изложеното, настоящият съдебен състав приема, че с РА законосъобразно, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във вр. чл. 6, ал. 1/чл. 9 от ЗДДС е отказано право на данъчен кредит на оспорвания по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

5. Законосъобразно с РА не е признато право на приспадане на данъчен кредит за данъчни периоди м. 09, м. 10, м. 11, м. 12.2009 г. общо в размер на 295,00 лв. по фактури издадени от [фирма], на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС. В хода на ревизията е установено, че издателят на фактурите е с прекратена регистрация по ЗДДС, считано от 20.06.2007 г. Това обстоятелство не е оборено от жалбоподателя чрез насрещно доказване,

поради което следва да се приеме, че е налице хипотезата на чл. 70, ал. 5 ЗДДС – налице е данък, който е начислен неправомерно, поради което жалбоподателят няма право на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма] през данъчни периоди м. 09, м. 10, м. 11, м. 12.2009 г.

Поради гореизложеното, ревизионният акт, в оспорената част е законосъобразен, като издаден в съответствие с материалния закон, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. И.” Е., ЕИК[ЕИК], срещу ревизионен акт № [ЕГН]/23.05.2012 г., издаден от П. Т. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с решение № 2040/20.08.2012 г. на директора на дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” – [населено място].

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: